

hævet ved salgsnedgangen, medens statens merindtægt væsentligt skyldes de nye øl-sorter af skatteklasse A og B, som er bragt i handelen, og den i sig selv urimelige forhøjelse af skatten, som automatisk fulgte med bryggeriernes prisforhøjelse i juni måned 1951, tillader vi os at anmode om, at den nuværende beskatning af øl af skatteklasse I, som efter de forskellige udsalgspriser udgør mellem 36,29 og 36,97 øre pr. flaske, nedsættes betydeligt, i hvert fald så meget, at den samlede ølbeskatning ikke overstiger den belastning, som var gældende i sommeren 1950, og som udgjorde 29,11—29,42 øre, i gennemsnit formentlig ca. 29,25 øre pr. flaske. For skatteklasse II måtte samtidig en tilsvarende nedsættelse foretages.

En skattereduktion af denne størrelse skønnes — selvom bryggerierne gennemfører den forannævnte prisforhøjelse — at kunne medføre en prisnedsættelse til publikum på 2 øre pr. flaske.

Det er naturligvis umuligt at afgøre med bestemthed, hvorledes salget vil stille sig efter en sådan beskatningsreduktion, men vi ville dog med de nuværende pris-, produktions- og lønforhold forvente, at ikke blot yderligere forbrugsnedgang undgås, men at i hvert fald den i det sidste år stedfundne salgsnedgang ville kunne indvindes.

Vi ønsker gerne til slut at fremhæve, at der til ølfremstillingen i alt væsentligt anvendes råprodukter, som fremstilles i indlandet, samt at bryggeriindustriens indenlandske salg er basis for en dog ikke uvæsentlig eksport, som formentlig for tiden overstiger 50 mill. kr. årlig.

Endvidere tillader vi os at henlede opmærksomheden på, at den lettelse i øl-skatten, som i de sidste 40 år er ydet de små og mindre bryggerier for de første 2 000 hl øl solgt i indlandet, med de stigende skatter og priser er blevet urimeligt lille. Skattemoderationen ydes jo bl. a. ud fra den begrundelse, at en lille produktion nødvendigvis medfører større omkostninger pr. enhed end driften under større forhold.

Denne moderation, som fra 1911 uafbrudt har været gældende, blev i årene indtil 1923 gentagne gange forhøjet.

I 1923 blev lettelsen for øl af skatteklasse I, A og B — samtidig med at skatten for øl af skatteklasse I blev forhøjet fra 18 kr. til 21 kr. pr. hl —, forhøjet til 12 kr. 50 øre, således at den for de mindste bryggerier af de første 2 000 hl udgjorde 59,5 pct. af den samlede ølbeskatning pr. hl, 17,5 pct. af bryggeriernes udsalgspris og 24,8 pct. af ølprisen med fradrag af skatten.

I det siden dengang forløbne tidsrum er ølbeskatningen som bekendt gentagne gange blevet forhøjet, fra 1940 i særlig grad ved forhøjelse af omsætningsafgiften, uden at moderationen har fulgt med. Dette har medført, at moderationen nu kun udgør 11,9 pct. af den samlede ølbeskatning, 6,8 pct. af bryggeriernes udsalgspris og 16,03 pct. af bryggeriernes pris med fradrag af skatten.

Under de særlige forhold i krigstiden betød den således gennemførte ekstraordinære ølbeskatning ingen særlig fare for de små bryggerier, men med de senere meget stærkt forøgede priser og under de helt ændrede økonomiske forhold er de små bryggeriers stilling blevet stadig vanskeligere.

Som følge heraf har disse bryggeriers andel i salget været faldende, og den i forhold til ølskatten og ølprisen nu i høj grad reducerede moderation har ikke været i stand til at forhindre, at et stort antal af de små bryggerier er kommet i sådanne økonomiske vanskeligheder, at deres eksistens er alvorligt truet. Det må derfor anses for absolut nødvendigt, at der foretages en væsentlig forhøjelse af de for moderationen gældende satses efter de samme principper, som har været anvendt i årene fra 1911 til 1923.

Det ville i og for sig være naturligt og i overensstemmelse med tidligere praksis at fastsætte den skattelettelse, som gives de små bryggerier for de første 2 000 hl, til samme procentdel af den samlede ølbeskatning som i året 1923. En sådan forhøjelse ville, da den samlede ølbeskatning for øl af skatteklasse I i dette tidsrum er forhøjet fra 21 kr. til 105 kr. pr. hl, medføre en forhøjelse af skattelettelsen for denne skatteklasse og luksusklasserne fra 12 kr. 50 øre til ca. 62 kr. pr. hl, hvilket man erkender ville være et meget stort beløb.

Bryggeriforeningen tillader sig imidlertid indtrængende at henstille, at lettelsen for de første 2 000 hl for øl af skatteklasse I og luksusøl forhøjes til omtrent halvdelen af dette beløb, ialt 32 kr., hvilket meget nær svarer til det beløb, man ville komme til, hvis man satte skattelettelsen i forhold til den siden 1923 skete for-